

[Petra Petersen.]

slag af mit partis tidligere ordfører, fru Alvida Larsen, går ind for den udelte skole.

Inden jeg går over til det principielle i begge de fremsatte lovforslag, vil jeg gerne sige, at det efter vor mening ikke blot gælder om at ændre den bestående skoleordning, men i lige så høj grad eller måske i højere grad at få gennemført skolelovgivningen af 1937. 1937-loven, som i år har kunnet fejre tyve års jubilæum, blev fremsat af den nuværende højtærede undervisningsminister, og selv om jeg gerne skal indrømme, at der gennem disse tyve år har været praktiske vanskeligheder med at gennemføre loven — jeg tænker her på besættelsesårene og årene umiddelbart efter — har der ikke været tilstrækkelige undskyldninger for, at der mangler så meget, som der gør.

Årsagen til, at 1937-loven ikke er gennemført, er efter min mening simpelt hen manglende vilje. Ved vedtagelsen af 1937-loven vidste vi, at der ville komme til at mangle almindelige skoler. Vi vidste også, at der ville komme til at mangle særlokaler. Den stigning i fødselstallet, som begyndte midt i 30erne og kulminerede i 1946, sagde til os, at vi ville komme til at stå over for mangel på lærere, og vi vidste også, at skulle 1937-loven gennemføres i alle sine enkeltheder, måtte der stilles betydelige pengemidler til rådighed for nødvendigt undervisningsmateriale.

De nødvendige midler har ikke været stillet til rådighed for skolen. Den højtærede undervisningsminister sagde ved fremsættelsen af skolelovsforslagene bl. a. om det frivillige 8. skoleår, at når den eksamensfrie mellemskole ikke har haft tilfredsstillende arbejdsvilkår, var det ikke lovens skyld, og ministeren har givetvis ret; men ministeren tilføjede også, at der ikke var vist denne skoleafdeling tilstrækkelig bevågenhed, og at man havde været for tilbageholdende med bevillinger til undervisningsmateriel og lignende.

Hvad så nu? Vil man nu ofre de nødvendige midler på vore skoler? I denne forbindelse synes jeg det er interessant at se, hvad lærerne siger om dette spørgsmål.

I Danmarks Lærerforenings blad „Folkeskolen“ stod der den 14. november i år

bl. a. følgende — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat —:

„De økonomiske vilkår for skolearbejdet har været og er sådan, at det ved tærskelen til en ny skolelovs drøftelse må være berettiget at tale om manglende jordforbindelse, hvis spørgsmålet om den økonomiske baggrund for en klækkelig forøgelse af kontoen for undervisningsmateriel og for frigørelse af lærernes kræfter til en øget indsats under ændrede pædagogiske perspektiver ikke kommer i brændpunktet. I dette synspunkt bestyrkes vi også af vore norske og svenske kollegers erfaring med deres skolereform. Erfaringerne fra 37-loven viser tydeligt, at det økonomiske grundlag er lige så vigtigt for en skolelov som ved projekteringen af en Store-Bæltsbro.“

Dette fra vore lærere er så rigtigt, som det er sagt, og vi er mange, der er enige heri.

Det er godt nok, at vi vedtager nyordninger, men det hele er ikke det papir værd, det trykkes på, hvis der ikke samtidig er den nødvendige vilje til stede til at føre ordningerne ud i praksis.

Det var jo det samme, det ærede medlem hr. Hartling udtrykte, at man måtte ofre de nødvendige midler til bygning af de skoler, der stadig mangler, og også til en modernisering af de skoler, man finder egnede til brug, og endvidere til det undervisningsmateriale, hvormed mange kommuner er endog meget karrige, og endelig til uddannelsen af de nødvendige lærerkræfter. Jeg tænker her i høj grad på oprettelse af flere seminarier. Det er jo ikke noget ukendt fænomen, at man ud over landet, på trods af at vore kommunale myndigheder løber ministerierne på dørene, ikke kan få bygget de nødvendige skoler, fordi man ikke kan få materiale bevilget, og man står rundt omkring i byerne også med halvfærdige skoler.

Jeg var noget uforstående over for det voldsomme, ja, jeg vil sige ubeherskede, angreb, det ærede medlem hr. Horn rettede mod vore lærere. Jeg forstår godt de lærere, der har stillet sig noget afvisende over for forslaget til ny folkeskolelov. Hvis lovforslaget gennemføres, vil det jo, som lærerne siger, stille yderligere krav til lærernes